

การศึกษาทัศนคติและผลกระทบในการสร้างกระเช้าลอยฟ้าอุทยานแห่งชาติภูกระดึง
ของนักท่องเที่ยวและประชาชนในพื้นที่

The study of attitudes and impact of Phukradueng national park ropeway building
from tourists and resident peoples

ระวีวรรณ ศรีเรือง ดวงกมล ชื้อบุญชู รุ่งนภา บุญมี สิริวรรณ แสงขุนทด สุพรรณษา ศรีบัว
โสธยา เล่าปราก ฉัตรชัย รวงกลาง โสภณ เพ็ญสมบัติ และ รณชัย หมั่นวงศ์*
โครงการจัดตั้งคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพหุศาสตร์ พิษณุโลก

*corresponding author e-mail: leesaw2525@hotmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติและผลกระทบในการสร้างกระเช้าลอยฟ้าของอุทยานแห่งชาติภูกระดึง โดยทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ นักท่องเที่ยว และประชาชนในพื้นที่ ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวมีทัศนคติต่อการสร้างกระเช้าลอยฟ้าโดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ประชาชนในพื้นที่ที่มีทัศนคติต่อการสร้างกระเช้าลอยฟ้าโดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบในการสร้างกระเช้าลอยฟ้าโดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ประชาชนในพื้นที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบในการสร้างกระเช้าลอยฟ้าโดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง การเปรียบเทียบระดับค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มนักท่องเที่ยวและประชาชนในพื้นที่ในด้านทัศนคติไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และในด้านผลกระทบมีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

คำสำคัญ : กระเช้าลอยฟ้า อุทยานแห่งชาติภูกระดึง ทรัพยากรธรรมชาติ

Abstract

This research aims to study the attitudes and impact of Phukradueng National Park ropeway building from tourists and resident peoples. The research was study by using questionnaires to get data from tourists and resident people. The results showed that, average level attitudes of tourists and resident peoples with ropeway building were in high level. Average level of attitudes with impact of ropeway building from tourists was in high level. . Average level of attitudes with impact of ropeway building from resident peoples was in moderate level. The result of comparison test between tourists and resident peoples in term of attitudes was not different at 0.05 level. The result of comparison test between tourists and resident peoples in term of impactation was different at 0.05 level.

keywords : ropeway, Phukradung national park, natural resources

บทนำ

อุทยานแห่งชาติภูกระดึง (สำนักอุทยานแห่งชาติภูกระดึง กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช) เป็นภูเขาหินทรายยอดตัด ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของที่ราบสูงโคราชและใกล้กับด้านลาดทิศตะวันออกของเทือกเขาเพชรบูรณ์ ด้วยลักษณะที่โดดเด่นแปลกตาและสวยงามของสภาพธรรมชาติ ทำให้ภูกระดึงเป็นที่รู้จักของคนทั่วไป ภูกระดึงอุดมไปด้วยพืชพรรณชนิดต่างๆที่หายาก เช่น กุหลาบพันปี กล้วยไม้ ฯลฯ สัตว์ป่าหลายชนิดจำนวนมาก กรมป่าไม้จึงได้ประกาศให้

กระตั้งเป็นป่าสงวนแห่งชาติ เมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน พ.ศ. 2486 ต่อมาเมื่อวันที่ 7 ตุลาคม พ.ศ. 2502 คณะรัฐมนตรีได้มีมติกำหนดป่าภูกระตั้งและป่าอื่นๆในประเทศไทย รวมทั้งหมด 14 แห่ง เพื่อเตรียมประกาศเป็นอุทยานแห่งชาติ และภายหลังมีพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ รัฐบาลจึงได้ประกาศให้ป่าภูกระตั้ง เป็นอุทยานแห่งชาติภูกระตั้ง เมื่อวันที่ 23 พฤศจิกายน พ.ศ. 2502 และนับเป็นอุทยานแห่งชาติลำดับที่ 2 ต่อจากอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่

ในปีพ.ศ. 2525 ได้มีแนวคิดขององค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ในการสร้างกระเช้าลอยฟ้าขึ้นสู่ยอดภูภูกระตั้ง (ผลศึกษาสร้างกระเช้าไฟฟ้าขึ้นสู่กระตั้งขององค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (อพท. 2559) เหตุผลเนื่องมาจากความยากลำบากในการเดินทางด้วยเท้าที่มีความลาดชัน เป็นระยะเวลานาน ทำให้นักท่องเที่ยวต้องวางแผนการเดินทางขึ้น และลงถึง 2 วัน และได้มีการศึกษาประเมินผลกระทบของโครงการคณะวนศาสตร์ ในปีพ.ศ. 2527 จากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สรุปได้ว่า การสร้างกระเช้าลอยฟ้าเป็นทางเลือกหนึ่งที่สมควรดำเนินการเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวทุกเพศทุกวัยในการเดินทาง และยังเป็นเครื่องมือในการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวที่ขึ้นไปท่องเที่ยว และแก้ปัญหาความแออัดที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมทางกายภาพและชีวภาพ แต่ก็ยังมีเสียงคัดค้านจากกลุ่มอนุรักษ์ภาคประชาชนและคนในท้องถิ่นจำนวนมากโดยเฉพาะกลุ่มลูกหาบและผู้เสียผลประโยชน์จากการสร้างกระเช้าลอยฟ้า

ในปีพ.ศ. 2539 สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กรมป่าไม้ และกระทรวงมหาดไทยได้ร่วมประชุมหารือในการก่อสร้างกระเช้าลอยฟ้า ณ อุทยานแห่งชาติภูกระตั้ง โดยมีมติร่วมกันว่า ก่อนการดำเนินการตัดสินใจควรให้กรมป่าไม้ดำเนินการศึกษาในเรื่องสำคัญ คือ ศึกษาขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวและการศึกษาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งต่อมาเมื่อวันที่ 25 ธันวาคม พ.ศ. 2546 คณะกรรมาธิการการท่องเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร ได้เดินทางศึกษาดูงานการท่องเที่ยวจังหวัดเลย และมีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมาธิการการท่องเที่ยว เพื่อศึกษาการสร้างกระเช้าลอยฟ้า และเมื่อวันที่ 21 เมษายน พ.ศ. 2547 นายกรัฐมนตรีในขณะนั้น (พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร) ได้เดินทางตรวจราชการพื้นที่จังหวัดเลย และสั่งให้ทำการศึกษาการสร้างกระเช้าลอยฟ้า โดยไม่ทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คณะอนุกรรมาธิการการท่องเที่ยวได้แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อทบทวนการศึกษาโครงการก่อสร้างกระเช้าลอยฟ้า ซึ่งมีองค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน หรือ อพท. ร่วมเป็นคณะทำงาน โดยเฉพาะแนวเส้นทางที่เหมาะสมที่สุดในการก่อสร้างกระเช้าลอยฟ้า เพื่อนำเสนอ จากรายงานองค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (อพท.) เห็นว่ามีการสั่งการให้ศึกษาการสร้างกระเช้าลอยฟ้ามาโดยตลอด แต่ไม่ได้ข้อยุติ แม้มีการอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2559 ก็ตาม

จากที่ได้กล่าวมาในข้างต้นนั้น การศึกษาโครงการสร้างกระเช้าลอยฟ้า ที่มีมาตั้งแต่ ปีพ.ศ. 2525 จนถึงปัจจุบัน ยังไม่ได้มีการก่อสร้างเพราะติดปัญหาและอุปสรรคในการก่อสร้าง และยังมีผู้ไม่เห็นด้วยในการก่อสร้างจากคนในท้องถิ่น ในการก่อสร้าง

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษา ถ้าหากมีการสร้างกระเช้าลอยฟ้าขึ้นจริง นักท่องเที่ยว ประชาชนในพื้นที่ จะมีทัศนคติต่อการสร้างกระเช้าลอยฟ้าอย่างไร และจะมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมมากแค่ไหนในการสร้างกระเช้าลอยฟ้า เป็นเหตุผลทั้งหมดในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาทัศนคติของนักท่องเที่ยว ประชาชนในพื้นที่ ในการสร้างกระเช้าลอยฟ้าที่ภูกระตั้ง
2. เพื่อศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบต่างๆของนักท่องเที่ยว ประชาชนในพื้นที่ ต่อการสร้างกระเช้าลอยฟ้าที่ภูกระตั้ง
3. เพื่อศึกษาการเปรียบเทียบทัศนคติและผลกระทบระหว่างนักท่องเที่ยว ประชาชนในพื้นที่ ในการสร้างกระเช้าลอยฟ้าที่ภูกระตั้ง
4. เพื่อศึกษาหาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการสร้างกระเช้าลอยฟ้าที่ภูกระตั้ง

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. แบบของการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาทัศนคติและผลกระทบสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับการสร้างกระเช้าลอยฟ้าของอุทยานแห่งชาติภูกระดึง ครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล

2. ประชากรกลุ่มตัวอย่างและขนาดกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้เป็นนักท่องเที่ยวที่มาภูกระดึง (อุทยานแห่งชาติภูกระดึง, 2559) ประชาชนในพื้นที่ อำเภอภูกระดึง (กรมการปกครอง, 2557) โดยแบ่งประชากรออกเป็น 2 กลุ่มคือ

2.1 กลุ่มของนักท่องเที่ยว จำนวน 29,930 คน

2.2 กลุ่มของประชาชนในพื้นที่ จำนวน 34,737 คน

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาคือ นักท่องเที่ยว ประชาชนในพื้นที่ โดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นจากประชากรกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม มีจำนวนทั้งหมด 64,667 คน โดยใช้สูตรของทาร์โร ยามาเน่ ในการคำนวณหาจำนวนกลุ่มตัวอย่าง จากประชากร 2 กลุ่ม ได้ 398 คน ดังนั้น ผู้วิจัยเก็บข้อมูลเพื่อป้องกันความคลาดเคลื่อนของข้อมูล 5% เป็นจำนวนทั้งสิ้น 418 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นจากประชากรกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม

3. การเลือกกลุ่มตัวอย่างและการสุ่มตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่างจะแบ่งกลุ่มตัวอย่าง โดยการแยกประชากรจำนวนคน โดยการใช้ประชากรกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม มาเทียบบัญญัติไตรยางศ์ จะได้กลุ่มตัวอย่างของแต่ละกลุ่ม ดังนี้

ตารางที่ 1 การสุ่มตัวอย่างจะแบ่งกลุ่มตัวอย่าง โดยการแยกประชากรจำนวนคน โดยการใช้ประชากรกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม มาเทียบบัญญัติไตรยางศ์

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
ประชากรในเขตพื้นที่อำเภอภูกระดึง	34,737	225
นักท่องเที่ยว	29,930	193
รวม	64,667	418

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจะเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่สร้างขึ้นมา เพื่อสอบถามกลุ่มตัวอย่าง โดยจัดทำแบบสอบถามให้สอดคล้องกับกรอบแนวคิดในการวิจัยแบบสอบถามมีลักษณะคำถามปลายปิด (Close End) ที่กำหนดไว้ให้ผู้ทำแบบสอบถามเลือกตอบ และคำถามแบบปลายเปิด (Opened End Question) ให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระโดยเนื้อหาจะแบ่งออกเป็น 4 ส่วน

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถาม เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เช่น เพศ อายุ สภาพ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติในการสร้างกระเช้าลอยฟ้าของอุทยานแห่งชาติภูกระดึง

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับผลกระทบสิ่งแวดล้อมในการสร้างกระเช้าลอยฟ้าของอุทยานแห่งชาติภูกระดึง

ส่วนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการสร้างกระเช้าลอยฟ้าของอุทยานแห่งชาติภูกระดึง

เกณฑ์การใช้คะแนน ดังนี้ ระดับ 5 คะแนนตั้งแต่ 4.21-5.00 หมายถึง ระดับที่ เห็นด้วยมากที่สุด ระดับ 4 คะแนนตั้งแต่ 3.41-4.20 หมายถึง ระดับที่ เห็นด้วยมาก ระดับ 3 คะแนนตั้งแต่ 2.61-3.40 หมายถึง ระดับที่ เห็นด้วยปานกลาง ระดับ 2

เศรษฐกิจในพื้นที่อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.06$ S.D.= 0.895) ท่านคิดว่าการสร้างกระเช้าลอยฟ้ามีประโยชน์อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.04$ S.D.= 0.952) ท่านคิดว่าการสร้างกระเช้าลอยฟ้าอำนวยความสะดวกในการท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.00$ S.D.= 0.897) ท่านคิดว่าการสร้างกระเช้าลอยฟ้าส่งผลกระทบต่อคนในพื้นที่ด้านวิถีชีวิตเช่นแม่ค้าลูกหาบเป็นต้นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.92$ S.D.= 1.019) ท่านคิดว่าการสร้างกระเช้าลอยฟ้าสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.89$ S.D.= 0.910) ท่านคิดว่าการสร้างกระเช้าลอยฟ้าลดความเสี่ยงการเกิดอุบัติเหตุอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.87$ S.D.= 0.962) ท่านคิดว่าการสร้างกระเช้าลอยฟ้าจะช่วยอำนวยความสะดวกสำหรับผู้ป่วย/ผู้บาดเจ็บอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.85$ S.D.= 0.964) ท่านเห็นด้วยกับการสร้างกระเช้าลอยฟ้าอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.78$ S.D.= 1.055) ท่านเห็นด้วยกับการเก็บค่าให้บริการกระเช้าลอยฟ้าอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.77$ S.D.= 0.906) และ ท่านคิดว่าการสร้างกระเช้าลอยฟ้าจะทำให้ นักท่องเที่ยวมีจำนวนมากและแออัดในการรอขึ้นกระเช้าลอยฟ้าอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.61$ S.D.= 0.837) ตามลำดับ

3. ผลกระทบในการสร้างกระเช้าลอยฟ้าในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.43$ S.D.= 0.54) เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่มจะเห็นว่านักท่องเที่ยวมีระดับผลกระทบในการสร้างกระเช้าลอยฟ้าอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.95$ S.D.= 0.77) และประชาชนในพื้นที่มีระดับผลกระทบในการสร้างกระเช้าลอยฟ้าอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.97$ S.D.= 0.96) และเมื่อพิจารณาแต่ละประเด็นของกลุ่ม 2 กลุ่ม โดยเรียงตามค่าเฉลี่ย พบว่า

กลุ่มของนักท่องเที่ยวที่มีผลกระทบในการสร้างกระเช้าลอยฟ้าแต่ละรายข้อ ได้แก่ ท่านคิดว่าการสร้างกระเช้าลอยฟ้าจะส่งผลกระทบต่อเพิ่มสิ่งปลูกสร้างในอนาคตอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.10$ S.D.= 0.976) รองลงมาท่านคิดว่าการสร้างกระเช้าลอยฟ้ามีผลต่อทัศนียภาพของสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.09$ S.D.= 0.980) ท่านคิดว่าการสร้างกระเช้าลอยฟ้าจะส่งผลกระทบต่อทางเดินศึกษาธรรมชาติอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.04$ S.D.= 1.065) ท่านคิดว่าการสร้างกระเช้าลอยฟ้าอาจส่งผลกระทบต่อถิ่นอาศัยของสัตว์ป่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.04$ S.D.= 1.075) ท่านคิดว่าการสร้างกระเช้าลอยฟ้าส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.98$ S.D.= 1.073) ท่านคิดว่าการสร้างกระเช้าลอยฟ้าจะส่งผลให้เกิดการตัดไม้ทำลายป่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.97$ S.D.= 1.085) ท่านคิดว่าการสร้างกระเช้าลอยฟ้าจะส่งผลกระทบต่อเพิ่มขึ้นของขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.96$ S.D.= 1.048) ท่านคิดว่าการสร้างกระเช้าลอยฟ้าจะส่งผลกระทบต่อพืชพรรณพื้นเมืองอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.94$ S.D.= 0.990) ท่านคิดว่าการสร้างกระเช้าลอยฟ้าเป็นต่อรุกกล้าในเขตอุทยานแห่งชาติอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.92$ S.D.= 0.989) และท่านคิดว่าการสร้างกระเช้าลอยฟ้าจะทำให้ลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติเช่นดินถล่มฝนตกเป็นต้นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.56$ S.D.= 1.187) ตามลำดับ

กลุ่มของประชาชนในพื้นที่มีผลกระทบในการสร้างกระเช้าลอยฟ้าแต่ละรายข้อ ได้แก่ ท่านคิดว่าการสร้างกระเช้าลอยฟ้าจะส่งผลกระทบต่อเพิ่มสิ่งปลูกสร้างในอนาคตอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.53$ S.D.= 1.050) รองลงมาท่านคิดว่าการสร้างกระเช้าลอยฟ้าจะทำให้ลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ เช่น ดินถล่มฝนตกเป็นต้นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.33$ S.D.= 1.196) ท่านคิดว่าการสร้างกระเช้าลอยฟ้าจะส่งผลกระทบต่อเพิ่มขึ้นของขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.19$ S.D.= 1.228) ท่านคิดว่าการสร้างกระเช้าลอยฟ้าจะส่งผลกระทบต่อทางเดินศึกษาธรรมชาติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.96$ S.D.= 1.173) ท่านคิดว่าการสร้างกระเช้าลอยฟ้าจะส่งผลให้เกิดการตัดไม้ทำลายป่าอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.88$ S.D.= 1.218) ท่านคิดว่าการสร้างกระเช้าลอยฟ้ามีผลต่อทัศนียภาพของสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.83$ S.D.= 1.290) ท่านคิดว่าการสร้างกระเช้าลอยฟ้าส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.83$ S.D.= 1.146) ท่านคิดว่า การสร้างกระเช้าลอยฟ้าอาจส่งผลกระทบต่อถิ่นอาศัยของสัตว์ป่าอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.74$ S.D.= 1.299) ท่านคิดว่าการสร้างกระเช้าลอยฟ้าเป็นต่อรุกกล้าในเขตอุทยานแห่งชาติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.72$ S.D.= 1.177) และท่านคิดว่าการสร้างกระเช้าลอยฟ้าจะส่งผลกระทบต่อพืชพรรณพื้นเมืองอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.17$ S.D.= 1.179) ตามลำดับ

4. การเปรียบเทียบทัศนคติและผลกระทบในการสร้างกระเช้าลอยฟ้าของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม และเมื่อพิจารณาแต่ละหัวข้อ พบว่าทัศนคติในการสร้างกระเช้าลอยฟ้าจากค่าเฉลี่ยทั้ง 2 กลุ่มพบว่า มีค่า sig = 0.252 ซึ่งมีค่า sig มากกว่านัยสำคัญที่ 0.05 หมายความว่าแต่ละข้อคำถามเกี่ยวกับทัศนคติในการสร้างกระเช้าลอยฟ้าของทั้ง 2 กลุ่ม ไม่มีความแตกต่าง

กันที่นัยสำคัญ 0.05 และผลกระทบในการสร้างกระเช้าลอยฟ้าจากค่าเฉลี่ยทั้ง 2 กลุ่มพบว่ามีค่า $\text{sig} = 0.000$ ซึ่งมีค่า sig น้อยกว่านัยสำคัญที่ 0.05 หมายความว่าแต่ละข้อคำถามที่เกี่ยวกับผลกระทบในการสร้างกระเช้าลอยฟ้าของทั้ง 2 กลุ่ม มีความแตกต่างกันที่นัยสำคัญ 0.05

5. ข้อเสนอแนะในการสร้างกระเช้าลอยฟ้าของนักท่องเที่ยว คือ อยากให้มีการสร้างกระเช้าลอยฟ้าเพื่ออำนวยความสะดวกต่างๆในการขึ้นไปบนภู และลดการเกิดอุบัติเหตุ แต่ก็มีบางกลุ่มที่ไม่อยากให้มีสร้างเพราะถ้าสร้างกระเช้าลอยฟ้าแล้ว การเดินขึ้นภูที่ว่า ครึ่งหนึ่งเข้าคือภูพิชิตภูกระตังก็จะหายไป หหมดความน่าสนใจในการเดินชมศึกษาทางธรรมชาติ และ ข้อเสนอแนะของประชาชนในพื้นที่ ส่วนมากจะเป็นลูกหาบ แม่ค้า พ่อค้าที่ขายของแต่ละเช้า คือ ลูกหาบอยากให้มีการสร้างกระเช้าลอยฟ้าแต่จะต้องจัดสรรงานให้ลูกหาบทำเป็นหลักเป็นแหล่ง ส่วนแม่ค้าพ่อค้าในแต่ละเช้าไม่ต้องการให้มีการสร้างเพราะจะลดทอนรายได้ในแต่ละครั้งที่มีนักท่องเที่ยวมาเที่ยวหมดไปและต้องไปหาอาชีพอื่นที่ไม่ใช่ค้าขายที่ทำมาถนัดมานาน

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยพบว่านักท่องเที่ยวและประชาชนในพื้นที่มีทัศนคติและผลกระทบในการสร้างกระเช้าลอยฟ้าอุทยานแห่งชาติภูกระตังอยู่ในระดับมากตามประเด็นต่างๆ ทั้งที่ผลของทัศนคติของประชาชนตำบลเจ็ดลูกต่อผลกระทบสิ่งแวดล้อมในการประกอบกิจการเหมืองทองคำอยู่ในระดับปานกลาง (วิรัตน์ แหลมมณ, 2550) ตลอดจนผลการวิจัยครั้งนี้ มีประเด็นนักท่องเที่ยวและประชาชนในพื้นที่มีทัศนคติในการสร้างกระเช้าลอยฟ้าอยู่ในระดับมากเป็นอันดับแรก คือ การสร้างกระเช้าลอยฟ้าช่วยลดระยะเวลาในการเดินทาง ($\bar{x} = 4.08$) จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่านักท่องเที่ยวและประชาชนในพื้นที่ตระหนักถึงความสำคัญในการเดินทางขึ้น - ลง เป็นอย่างมาก เนื่องจากการสร้างกระเช้าลอยฟ้าจะทำให้ประหยัดเวลาในการเดินทาง และยังเป็นทางเลือกให้กับ ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ฯลฯ ได้ขึ้นมาศึกษาธรรมชาติ และอีกประเด็นหนึ่งที่นักท่องเที่ยวและประชาชนในพื้นที่มีทัศนคติต่อผลกระทบในการสร้างกระเช้าลอยฟ้าอยู่ในระดับมากเป็นอันดับแรก คือ การสร้างกระเช้าลอยฟ้าจะส่งผลต่อการเพิ่มสิ่งปลูกสร้างในอนาคต ($\bar{x} = 3.79$) จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่านักท่องเที่ยวและประชาชนในพื้นที่ตระหนักถึงความสำคัญในการสร้างกระเช้าลอยฟ้าแล้วอาจมีสิ่งปลูกสร้างต่างๆรอบๆอุทยานแห่งชาติจะเกิดขึ้นในอนาคตเป็นจำนวนมาก

ข้อเสนอแนะในการสร้างกระเช้าลอยฟ้า ตามความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวและประชาชนในพื้นที่พบว่า ประการแรกอยากให้มีการสร้างกระเช้าลอยฟ้า เพราะช่วยลดระยะเวลาในการเดินทาง ช่วยในเรื่องความสะดวกสบายในการขนส่งสิ่งปลูกต่างๆและผู้บาดเจ็บ ประการที่สองไม่ต้องการให้มีการสร้างกระเช้าลอยฟ้า เพราะเส้นทางเดินที่ใช้ศึกษาธรรมชาติอาจถูกปิดลง และอาจมีผลกระทบต่อสัตว์ป่า อาชีพของพ่อค้าแม่ค้าและลูกหาบขาดการหารายได้

สรุปผลการวิจัย

1. ศึกษาทัศนคติของนักท่องเที่ยวและประชาชนในพื้นที่ในการสร้างกระเช้าลอยฟ้าที่ภูกระตัง พบว่านักท่องเที่ยวและประชาชนในพื้นที่มีทัศนคติที่เห็นด้วยกับการสร้างกระเช้าลอยฟ้า ในเรื่องการเดินทางสะดวก การเก็บค่าบริการ การลดความเสี่ยงการเกิดอุบัติเหตุ การลดระยะเวลาในการเดินทาง เศรษฐกิจ เป็นต้น

2. ศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบต่างๆของนักท่องเที่ยว ประชาชนในพื้นที่ ต่อการสร้างกระเช้าลอยฟ้าที่ภูกระตัง พบว่าการสร้างกระเช้าลอยฟ้าอาจก่อให้เกิดผลกระทบในเรื่องของทัศนียภาพของสิ่งแวดล้อม การเพิ่มสิ่งปลูกสร้างในอนาคต การเดินศึกษาทางธรรมชาติ การลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ การเพิ่มขึ้นของขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

3. ศึกษาการเปรียบเทียบทัศนคติและผลกระทบระหว่างนักท่องเที่ยวกับประชาชนในพื้นที่ ในการสร้างกระเช้าลอยฟ้าที่ภูกระตัง พบว่าในเรื่องของทัศนคติในการสร้างกระเช้าลอยฟ้าของนักท่องเที่ยวและประชาชนในพื้นที่ไม่มีความแตกต่างกันคือมีความคิดเห็นที่ตรงกันในทุกเรื่อง ส่วนผลกระทบในการสร้างกระเช้าลอยฟ้าของนักท่องเที่ยวกับประชาชนในพื้นที่มีความแตกต่างกันโดยสิ้นเชิง คือนักท่องเที่ยวมีความกังวลเกี่ยวกับผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับสิ่งแวดล้อมและธรรมชาติเป็น